

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/244/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200419
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7819200419.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Moniky Géciovej, PhD., vo veci žalobcov 1) B. P., nar. XX.X.XXXX, L. O. Z. XXX, 2) D. D. R., nar. XX.X.XXXX, X N. T., S., V. E. XTG, T. V., obaja zast. Mgr. Ivicou Štigitz, advokátkou, Rožňava, Šafárikova 8, proti žalovanému U.. L. M., nar. XX.X.XXXX, V., K. XXX, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do vlastníctva, a vydanie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 11C/6/2019-32 zo 6.3.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením I. nariadil, že až do právoplatného skončenia sporu vo veci samej, o určení, že nehnuteľnosť patrí do vlastníctva žalobcov, je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, vedené Okresným úradom Rožňava, katastrálny odbor, okres Rožňava, obec Rožňava, katastrálne územie Rožňava ako parcely registra C, evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1560 o výmere 244 m² ako zastavaná plocha a nádvorie a rodinný dom so súpisným číslom č. 1161 na parcele č. 1560, povinný zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťou alebo akéhokoľvek konania týkajúce sa predmetnej nehnuteľnosti.

2.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, že predmetom žaloby je určenie, že nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve žalobcov, a to nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, vedenej Okresným úradom Rožňava, katastrálny odbor, okres Rožňava, obec Rožňava, katastrálne územie Rožňava ako parcely registra „C“, evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1560 o výmere 244 m² ako zastavaná plocha a nádvorie a rodinný dom so súpisným číslom č. 1161 na parcele č. 1560 ku ktorej mal žalobca ad 1/ podiel o veľkosti 1/2 a žalobca ad 2/ podiel o veľkosti 1/2 patrí do vlastníctva žalobcov, ktorí nehnuteľnosť kúpili 2.1.2014 na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva, že k stavebným úpravám a rekonštrukcii nehnuteľnosti poverili plnou mocou z 15.8.2016 E. E., nar. XX.XX.XXXX, K. X, E., ktorý však predmetnou nehnuteľnosť disponoval a previedol vlastnícke právo bez právneho dôvodu a bez toho, aby takú vôľu akýmkoľvek spôsobom vlastníci predmetnej nehnuteľnosti prejavili alebo ho na to splnomocnili. Tento prevod bol zaznamenaný v katastri nehnuteľností Okresného úradu Rožňava odbor katastrálny pod č. V 829/2018 a následne nový vlastníkom previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovaného U.. L.G. M., ktorý v súčasnej dobe nehnuteľnosť zadržáva a je súčasným vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu. Predmetný prevod bol zapísaný v katastri nehnuteľností pod č. V1769/18, žalobcovia v konaní namietajú platnosť právnych úkonov a domáhajú sa vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd až do právoplatného skončenia sporu vo veci samej, o určení, že nehnuteľnosť patrí do vlastníctva žalobcov, vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, vedené Okresným úradom Rožňava, katastrálny odbor, okres Rožňava, obec Rožňava, katastrálne územie Rožňava ako parcely registra C, evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1560 o výmere 244 m² ako zastavaná plocha a nádvorie a rodinný dom so súpisným číslom č. 1161 na parcele č. 1560 uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťou alebo akéhokoľvek konania týkajúce sa

predmetnej nehnuteľnosti. Ďalej súd citoval znenie § 324 ods.1,3, § 328 ods.1,2,3, § 329 ods. 1,2,3 CSP a pri posudzovaní opodstatnenosti neodkladného opatrenia vychádzal z predložených listín - zmluvou o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (čl. 4. - 6), výpisom z listu vlastníctva č. XXXX z 31.12.2013 (č. l. 9), výpisom z listu vlastníctva č. 4231 z 08.02.2019 (č. l. 10), všeobecného generálneho plnomocenstva z 15.08.2016 (č. l. 19), žiadosťou ORPZ v Rožňave odbor kriminálnej polície (č. l. 26) a mal za to, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, preto mu vyhovel.

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný, ktorý v prvom rade si dovoľil namietať po stránke formálnej, že sa mu síce doručilo napadnuté uznesenie, nie však aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani žaloba vo veci samej. Nazdáva sa, že takýmto postupom sa mu odníma možnosť konať pred súdom, pretože mu nie je známa vecná ani právna argumentácia žalobcov, k tejto argumentácii nemá možnosť sa vyjadriť či už súhlasne alebo odmietavo, ba čo viac nie je mu známe ani len to, či takýto návrh vôbec podaný bol (a či napr. súd nerozhodol o nariadení neodkladného opatrenia čo aj bez návrhu v tomto smere). Platí to i napriek tomu, že súd vo všeobecnej rovine naráža na jeho existenciu (nie však konkrétne ho uvádza, či ho cituje) v bode 5. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Z uvedených dôvodov môže reagovať výlučne len na napadnuté uznesenie a jeho odôvodnenie, ale to len izolovane od právneho a skutkového prostredia, v ktorom sa súd dopracoval k dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Táto námietka vystupuje do popredia o to viac, že v danom prípade ide o konanie o nariadení neodkladného opatrenia, čiže súd v podstate rozhoduje o tak závažnom zásahu do jeho vlastníckeho práva bez vykonania relevantného dokazovania, výlučne na základe tvrdení žalobcov bez toho, aby on, ako žalovaná strana, mal možnosť sa vyjadriť k veci samej, ako aj k (prípadnému) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Za tohto stavu sa mu žiada zvýrazniť, že sa mu výrazným spôsobom zasahuje nielen do jeho vlastníckych práv (viď aj vyššie), ale dokonca aj do jeho procesných práv priznaných mu príslušným procesným predpisom. Pokiaľ ide o vec samú uviedol, že na základe skutočností uvedených v napadnutom uznesení je možné ustáliť, že v danom prípade žalobcovia nepreukázali dôvodnosť uplatneného nároku. Naopak, javí sa, že nepodali správny typ žaloby (určovacia žaloba), keďže im prislúcha možnosť domáhať sa náhrady škody voči svojmu príkazníkovi, pokiaľ tento prekročil svoje oprávnenie konať v mene žalobcov. K tomu je potrebné dodať, že zrejme medzi žalobcami a nimi splnomocnenou osobou (E. E.) došlo k uzavretiu príkaznej zmluvy v zmysle § 724 OZ, v rámci ktorého právneho vzťahu menovaný vystupoval na základe jemu udeleného splnomocnenia ako príkazník a žalobcovia boli v pozícii príkazcu. Je zrejme aj to, že príkazcovia príkazníkovi 15.8.2016 udelili tzv. všeobecnú plnú moc, čiže názor súdu o tom, že táto sa mala vzťahovať len na stavebné úpravy a rekonštrukčné práce tak, ako to súd uvádza v bode 2. odôvodnenia svojho rozhodnutia, podľa môjho názoru neobstojí. Pokiaľ vie, už aj samotná plná moc bola pomenovaná práve týmto výrazom „Všeobecné - generálne plnomocnenstvo“, v ktorom sú síce obsiahnuté aj niektoré (konkrétne) činnosti, ktoré majú byť obsahom predmetného príkazu (stavebné konanie, kolaudačné konanie, búracie povolenie), ich výpočet však zďaleka nie je úplný, veď z formulácie napr. konať „vo všetkých právnych veciach“; „...k vykonávaniu všetkých úkonov týkajúcich sa nehnuteľností...“; či „...na všetky ostatné úkony, na podpisovanie všetkých listín týkajúcich sa hore uvedených nehnuteľností“, rozhodne nie je možné dospieť k záveru o tom, že príkazník mal príkaz vykonať v mene príkazcov len stavebné úpravy a rekonštrukčné práce tak, ako sa k tomu dopracoval súd. Správnosti jeho záveru svedčí aj fakt, že na vykonanie stavebných úprav či rekonštrukčných prác, ako tieto ustálil súd, ani nie je potrebné uzatvárať príkaznú zmluvu, ani udeľovať splnomocnenie, veď na ich realizáciu úplne postačuje čo aj verbálne uzavretie napr. zmluvy o dielo. Je teda zrejme, že vôľa zmluvných strán nepochybne smerovala podstate ďalej, než len k realizácii stavebných a rekonštrukčných prác, predsa na ich výkon nie je potrebné poveriť zhotoviteľa diela (viď § 631 a nasl. OZ) konať za objednávateľa vo všetkých jeho právnych veciach, či vykonávať všetky úkony týkajúce sa nehnuteľností, nebodaj realizovať všetky ostatné úkony a podpisovať všetky listiny týkajúce sa hore uvedených nehnuteľností (viď predmetná všeobecná plná moc). Navyše o tom, že účastníci mienili predmetným všeobecným splnomocnením dohodnúť aj niečo iné, než ako to uvádza súd, jasne svedčí aj fakt, že žalobcovia si nechali na uvedenom plnomocnenstve overiť svoje podpisy. Je pri tom zrejme, že overenie podpisu na zmluvách (darovacej, kúpnej, zámennej) sa vyžaduje len vtedy, keď sa prevádza vlastnícke právo, čo primerane platí aj o splnomocnení - podpisy sa overujú zvyčajne len vtedy, ak na základe takéhoto splnomocnenia má previesť vlastnícke právo. Je proti logike, aby sa na výkon stavebných, či rekonštrukčných prác sa udeľovalo splnomocnenie, a už vôbec odporuje základným pravidlám logiky, aby sa navyiac na takto udelenom splnomocnení podpis príkazcov sa dokonca ešte aj overil. Aj keď je pravda, že ja nebol účastníkom uvedeného právneho vzťahu a tento vznikol medzi príkazcami a príkazníkom, ale uvedené skutočnosti sú veľmi jednoducho zistiteľné oboznámením sa s obsahom uvedenej plnej moci. Súčasne sa mu žiada zvýrazniť, že na základe takto udelenej plnej moci sa vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam previedlo nie na neho,

ale na jeho právneho predchodcu C.. T. T., od ktorého ich riadne kúpil a uhradil za ne i dohodnutú kúpnu cenu, a to v dobrej viere. Pripomenul, že menovaný pán bol pre neho absolútne dôveryhodným predávajúcim vzhľadom na jeho vzdelanie, ako aj povolanie, ktoré v tom čase vykonával a v živote nikdy by ma nebolo napadlo, že by kedykoľvek, ktokoľvek mohol spochybniť platnosť uzavretej kúpnej zmluvy a jeho vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. V ďalšom poukázal na fakt, že pokiaľ príkazník nekonal v súlade s príkazom príkazcov tak, ako to oni namietajú, podľa jeho názoru majú si svoj problém vyriešiť práve s príkazníkom a nie s nim, predsa z § 725 OZ zjavne vyplýva, že príkazník je povinný konať pri plnení príkazu podľa svojich schopností a znalostí, pričom od príkazcových pokynov sa príkazník môže odchýliť len vtedy, ak je to nevyhnutné v záujme príkazcu a ak nemôže včas dostať jeho súhlas; inak zodpovedá za škodu. Navyše príkazník bol povinný podať príkazcom na ich žiadosť všetky správy o postupe plnenia príkazu a previesť na príkazcu všetok úžitok z vykonaného príkazu a po vykonaní príkazu predložiť príkazcovi vyúčtovanie (viď § 727 OZ). Pokiaľ sa príkazcovia nezaujímal o svoju vec, je potrebné konštatovať, že konali v rozpore so zásadou, ktorá platila už aj v starovekom Ríme, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“. Taktiež nekonali s opatrnosťou (povinnou starostlivosťou) riadneho hospodára a už ani z tohto dôvodu za svoje nezodpovedné konanie nemôžu preniesť na iných, konajúcich v dobrej viere. Okrem toho je potrebné prihliadať aj na stav právnej istoty. On v ničom nepochybil, dobromyseľne kúpil nehnuteľnosti, za ktoré zaplatil a do ktorých od času, čo žalobcových vlastnícke právo k nim bolo prevedené na C.. T., došlo k výrazným investíciám do nich a tak by vyhovením žalobe žalobcov došlo aj k ich bezdôvodnému obohateniu. Z hľadiska konečného posúdenia vecí nie je bez právneho významu ani § 33/1 OZ, ktorého znenie citoval. Jeho právny zástupca pred realizáciou tohto úkonu požiadal o vysvetlenie C.. T., či žalobcovia mu ako splnomocnitelia kedykoľvek, akoukoľvek formou oznámili ako osobe, s ktorou E. E. v postavení splnomocnenca konal, svoj nesúhlas s uzavretím kúpnej zmluvy, pričom C.. T. uviedol, že nikdy, nijakou formou (teda ani len ústne) až do dnešného dňa žalobcovia ako pôvodní vlastníci sporných nehnuteľností neoznámili žiaden ich nesúhlas (ani žalobcovia netvrdia opak). Len pre úplnosť uviedol, že sa tak nestalo ani napriek tomu, že E.. E. previedol vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam na C.. T. T. podľa jeho odhadu približne pred rokom (stalo sa tak na základe rozhodnutia príslušného katastrálneho úradu V 829/18, čo vyplýva z napadnutého uznesenia, nie však aj deň, kedy sa tak stalo). Nemôže byť ani len tých najmenších pochyb o tom, že žalobcovia sa o prevode vlastníckeho práva preukázateľne dozvedeli minimálne vtedy, keď podpísali splnomocnenie svojmu právnomu zástupcovi na ich právne zastúpenie v tejto veci, inak by zrejme nemali dôvod vôbec osloviť advokáta so žiadosťou o právnu pomoc. Je evidentné, že minimálne v čase, keď vec začali žalobcovia riešiť, mali možnosť oznámiť svoje nesúhlasné stanovisko s uzavretím kúpnej zmluvy. Keďže sa tak nestalo, platí právna domnienka uvedená v už citovanom § 33/1 OZ, a síce že žalobcovia (nimi tvrdené, zatiaľ však nepreukázané) prekročenie medzi splnomocnenia udeleného E.. E. schválili a tým aj konvalidovali prípadný nedostatok uzavretého právneho úkonu, iným slovami povedané došlo tým k premene pôvodne neplatného právneho úkonu (ak sa vôbec jednalo o neplatný právny úkon) na platný. Keďže súd tieto súvislosti vôbec nijako neskúmal, len si nekriticky osvojil tvrdenia žalobcov, nielen pochybil a vec nesprávne právne posúdil, ale mu zároveň odňal i právo na spravodlivý súdny proces, ktorý mu zabezpečuje čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Zvýraznil, nespochybňuje, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ani to, že sa tak môže stať i mimo pojednávania, a to dokonca aj bez toho, aby sa k tomu ako strana sporu mala možnosť vyjadriť, ale namietol to, že súd podľa jeho názoru má za povinnosť veľmi citlivo zvážiť, či sú k tomu naozaj splnené všetky predpoklady a či takémuto jeho rozhodnutiu nebráni nepreukázanie danosti práva. Ako to z vyššie uvedeného vyplýva, je presvedčený o tom, že v súdnej veci danosť práva žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali. Žalobcovia so zreteľom na vyššie uvedené doposiaľ neosvedčili danosť svojho práva, ktorého sa domáhajú na ňom vo veci samej. Je zjavné, že otázka opodstatnenosti podanej žaloby medzi sporovými stranami sporná. Žalobcovia sa vo veci samej sa domáhajú určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do ich vlastníctva, a to pre neplatnosť právneho úkonu, ktorým sa vlastnícke právo k nim previedlo na neho. Skutočnosť, či príkazník žalobcov ako príkazcov, sa naozaj dopustil závažného konania v rozpore s jemu udeleným mandátom, sa javí byť vo svetle udeleného mu splnomocnenia viac, než sporná, ale ak by sa aj preukázala táto skutočnosť, bolo by potrebné prihliadnuť k právnej domnienke ohľadne schválenia právneho úkonu. Okrem toho žalobcovia nijako nepreukázali nebezpečenstvo bezprostredne im hroziacej ujmy, nepreukázali ani potrebu bezodkladne upraviť pomery ani obavu, že prípadná exekúcia by bola ohrozená. Pripomenul, že ide o skutočnosti, ktoré sú predpokladom pozitívneho rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 325 CSP). Pokiaľ žalobcovia sa domáhajú uloženia mu povinnosti zdržať sa akéhokoľvek nakladania alebo akéhokoľvek konania vo vzťahu k nehnuteľnostiam špecifikovaným v napadnutom uznesení, on takýto úmysel nikdy nemal a už nikdy takýto úmysel žalobcovia nepreukázali. Naopak,

nekúpil tieto nehnuteľnosti preto, aby ich predával ďalej! Až by takýto úmysel mal, ani teraz by sa o ne nemienil súdiť, veď aj v prípade, že by žalobcovia boli v tomto konaní úspešní, on by mal nárok na mojom predávajúcom C.. T. dožadovať sa vydania bezdôvodného obohatenia vzniklého plnením z neplatného právneho úkonu (§ 452 „CSP“), pričom v jeho osobe sa jedná o riaditeľa jedného z najväčších podnikov v okrese Rožňava, takže nepochybuje o tom, že by som aj v prípadnom exekučnom konaní obstál. Na tomto mieste podčiarkol, že je povinnosťou toho, kto navrhuje vydať neodkladné opatrenie so zákazom nakladať s majetkom, preukázať také konanie, ktorým napríklad zmenšuje majetkové hodnoty alebo také kroky, ktoré vedú k úmyslu scudzíť práve predmetnú nehnuteľnosť. Žalobcovia takéto okolnosti nielen nepreukazujú, ale ani len netvrdia. Z § 326/1 CSP vyplýva, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 je potrebné uviesť aj opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Aj keď mu bol takýto návrh žalobcov doručený tak, ako na to vyššie poukazuje, je si istý tým, že ich návrh žiadne takéto informácie nemôže obsahovať, pretože takéto skutočnosti zjavne nie sú dané. Zároveň pre prípad, že je tomu tak poukázal na § 327 CSP, v zmysle ktorého ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd ho odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú. Zo všetkých horeuvedených dôvodov má za to, že žalobcovia v žiadnom prípade neosvedčili danosť svojho práva, nepreukázali naliehavosť potreby dočasnej úpravy a bezprostredne hroziacu ujmu na ich strane, nepreukázali ohrozenie výkonu prípadného budúceho súdneho rozhodnutia, čo už samo o sebe z dôvodov formálnych má viesť k inému rozhodnutiu, než aké vydal súd prvej inštancie - má to mať za následok zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V danom prípade však nariadeniu neodkladného opatrenia bránia aj hmotnoprávne dôvody, na ktoré vyššie podrobne poukázal. Nazdáva sa, že v danom prípade je namieste ustáliť, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil mu ako strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (vyjadril sa k tomu už aj vyššie), súd navyše dospel na základe vykonaných dôkazov (viď obsah Všeobecného - generálneho splnomocnenia) k nesprávnym skutkovým zisteniam, okrem toho jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo predstavuje odvolací dôvod podľa § 365/1 b, f, h CSP a preto navrhol napadnuté uznesenie zmeniť postupom podľa § 388 CSP tak, že sa návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne a jemu sa prizná právo na náhradu trov konania neodkladného opatrenia; alternatívne navrhol napadnutý „rozsudok“ v zmysle § 389/1 b, d CSP zrušiť a vec vrátiť podľa § 391/1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli I. Právny stav - majú odôvodnenú obavu, že k prevodu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti môže opätovne dôjsť a vzhľadom na začatý súdny spor o určenie vlastníckeho práva by zmena v osobe pasívne vecne legitimovanej (ako procesnej prekážky v konaní) by zabránila uplatneniu si nároku bez možnosti prejednať vec pred súdom. Vzhľadom na zásah do základného ľudského práva vlastníť majetok žalobcov, tieto rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia považujú za vecne a právne správne na čas do právoplatného skončenia vo veci samej a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že uvedené neodkladné opatrenie žiadnym spôsobom nebráni výkonu vlastníckeho práva terajšiemu vlastníkovi (žalovanému), ktorý predmet sporu poskytol do prenájmu. Sú zároveň schopní preukázať, že o vlastníctvo k predmetu sporu neprišli z dôvodu, že boli nedbalí vlastníci, ale na základe nezákonného konania inej osoby a že k zmene vlastníka k predmetu sporu došlo v rozpätí 4 mesiacov už dva krát. Z uvedených dôvodov považujú nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie za jediné spravodlivé a správne riešenie ako umožniť žalobcom domáhať ochrany už porušeného práva vlastníť majetok, ku ktorému došlo konaním iných osôb a nariadením neodkladného opatrenia doceliť bezodkladnú úpravu pomerov strán sporu do času rozhodnutia vo veci samej (§ 325 ods.1 CSP). Žalovaný v odvolaní z 19.3.2019 uvádza, že nariadením neodkladného opatrenia došlo k výraznému zásahu do jeho vlastníckych práv. Je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že sú to práve oni, ktorí o vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorú nadobudli v roku 2014 prišli a k zásahu do vlastníckych práv došlo v prvom rade na ich strane. K zvolenému typu žaloby (na určenie vlastníckeho práva) žalobcovia uvádzajú, že tento typ žaloby je dôvodný. Práve naopak, žalobcovia nemajú dôvod žiadať náhradu škody voči príkazníkovi (splnomocnencovi), vzhľadom na to, že nikdy nemali záujem nehnuteľnosť predať a teda nemôžu sa zmieriť s finančnou náhradou. Z uvedeného dôvodu v žiadnom prípade nemôžu súhlasiť s náhradou škody. Je úplne logické, že keby vlastníci chceli nehnuteľnosť predať, urobia tak sami kedykoľvek keď boli na Slovensku, prípadne využijú služby realitnej agentúry ako pri iných predajoch nehnuteľností, ktoré realizovali doposiaľ. Okrem

uvedeného skutkového argumentu, v zmysle § 137 písm. c/ CSP je jedným z možných typov žalôb aj žaloba na určenie, či tu právo je alebo nie je a žalobcovia takýto zákonom prípustný typ žaloby využili, aby dosiahli nápravu porušeného práva. Návrhom na vydanie neodkladného opatrenia žiadali súd, aby upravil pomery do ukončenia konania vo veci samej vzhľadom na to, že nehnuteľnosť zmenila vlastníka v priebehu 4 mesiacov dva krát a z uvedeného dôvodu majú odôvodnenú obavu, že by mohlo dôjsť k predaju nehnuteľnosti opätovne a tým by sa zmenila osoba vlastníka ako strany sporu (žalovaného).

II. Opis skutkového stavu - pôvodnými vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti boli oni v podielovom spoluvlastníctve 1/ B. P. E. P., nar. XX.X.XXXX, L. O. Z. Č.. XXX, D.. E., štátny občan SR a 2/ D. D. R., E.. D., O.. XX.X.XXXX, Z.. V. X N. T., S., V. E. XTG, T. V., (v tomto čase už manželia a obaja žijúci dlhodobo v Spojenom Kráľovstve), ktorí prostredníctvom právnej zástupkyne podali žalobu o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti. Nehnuteľnosť nadobudli na základe kúpnej zmluvy z 2.1.2014 a za kúpnu cenu vo výške 11400 eur. Vzhľadom na to, že chceli nadobudnutú nehnuteľnosť zrekonštruovať a žijú v zahraničí, k stavebným a rekonštrukčným prácam poverili na základe plnej moci 15.8.2016 E. E. nar. XX.X.XXXX, tr. bytom K. Č.. X, E. (ďalej len „R.R“), ktorý rozsah oprávnenia v plnej moci mu daný prekročil a nehnuteľnosť v ich mene (ako vlastníkov) predal. Plná moc mu nebola udelená žalobcami na predaj nehnuteľnosti, ale len na stavebné a rekonštrukčné práce na ich nehnuteľnosti, ktoré im vykonával a za ktoré mu riadne a preukázateľne platili. Dôkazy o pravidelných platbách za stavebné a rekonštrukčné práce E.. E. a skutočnosti nimi uvádzané sa nachádzajú v spise vedenom na OR PZ Rožňava pod ČVS: ORP-60/1-VYS-RV-2019, ktoré začalo na ich podnet podaním trestného oznámenia a na základe ktorého 15.3.2019 začal vyšetrovateľ trestné stíhanie za prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Trestného zákona. Žalobcovia, z ktorých jeden je maďarskej národnosti a druhý anglickej národnosti svoje podpisy overili u notára JUDr. J. Nagyová, Rožňava v deň podpisu plnej moci a to 15.8.2016 z dôvodu, aby v ich neprítomnosti v ich mene mohol R.R. vykonávať úkony potrebné k rekonštrukčným a stavebným prácam. R. R. na základe plnej moci z 15.8.2016 previedol vlastnícke právo žalobcov kúpnu zmluvou zo 16.4.2018 bez právneho dôvodu a bez toho, aby takú vôľu akýmkoľvek spôsobom vlastníci predmetnej nehnuteľnosti prejavili alebo ho na to splnomocnili. Prevod bol zapísaný v katastri nehnuteľností pod č. V829/2018. Za vlastníkov v konaní o vklade vlastníckeho práva pre OÚ Rožňava, odbor katastrálny sa preukázal R.R. plnou mocou z 15.08.2016 avšak svoj vlastný podpis si dal osvedčiť notárom až 19.4.2018 to znamená, až po uzavretí zmluvy s kupujúcim, s ktorým kúpnu zmluvu podpísal za vlastníkov ako predávajúcich 16.4.2018. Následne nový vlastník č. 1 v pomerne krátkom čase (4 mesiace po nadobudnutí nehnuteľnosti) 15.8.2018 previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na ďalšieho vlastníka Mgr. Júliusa Kankulu (žalovaný) kúpnu zmluvou uzavretou 15.08.2018, ktorý v súčasnej dobe nehnuteľnosť zadržiava a je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu (prevod zapísaný v katastri nehnuteľností pod č. V1769/18). Žalovaný nehnuteľnosť v súčasnosti prenajíma E. E., ktorý predaj nehnuteľnosti v mene vlastníkov zabezpečil. K uvedenému plnomocenstvu na základe, ktorého malo dôjsť k prejavu vôle k uzavretiu kúpnej zmluvy č. V 829/2018 medzi žalobcami a R. R., uviedli, že žiadny takýto právny úkon smerujúci k predaju nehnuteľnosti nemienili urobiť a preto je túto kúpnu zmluvu nutné považovať za neplatnú. Vzhľadom „k tomu“, že splnomocnenec nemal zákonné podmienky ani právny dôvod na zastupovanie sťažovateľov počas predaja nehnuteľnosti v ich vlastníctve a títo tak ani nikdy nemienili konať ani takú vôľu nikdy neprejavili, následný prevod pod č. V 1769/2018 je tiež absolútne neplatným právnym úkonom a postup správneho orgánu považujú za nezákonný. Takým postupom bolo im odňaté základné ľudské právo vlastníť majetok. K porušeniu platných právnych predpisov v predmetnej veci podľa nich došlo aj pri zápise vlastníckeho práva v prípade prvého prevodu a postupu správneho orgánu OÚ Rožňava, katastrálny odbor, žalobcovia považujú za nesprávny z dôvodu, že správny orgán riadne nepreskúmal: či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou a či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné (§ 31 ods.1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, katastrálny zákon, či je podpis prevodcu v zmysle § 43 ods.3 katastrálneho zákona, ktorý musí byť osvedčený a ak sú tieto osoby zastúpené, ich podpis na splnomocnení musí byť tiež osvedčený, plnomocenstvo osvedčené prevodcom 19.4.2018 a to až po uzavretí kúpnej zmluvy (16.4.2018) v mene vlastníkov, § 31 ods.5 katastrálneho zákona „Rovnopis rozhodnutia o povolení vkladu okresný úrad zašle účastníkom konania do 15 dní odo dňa rozhodnutia“, správny orgán zároveň nezákonne postupoval pri doručovaní rozhodnutia V 829/2018 z 9.5.2018, keď rozhodnutie nedoručil pôvodným vlastníkom (resp. predávajúcim), ale rozhodnutie doručil iba E.. E., ktorý opätovne na tento právny úkon nebol splnomocnený. Z vyšetrovacieho spisu vedeného na OR PZ Rožňava však vyplýva, že doručky podpísal za predávajúcich E.. E. a zároveň aj prevzal za nich rozhodnutie. Im nebolo predmetné rozhodnutie nikdy doručené a z uvedeného dôvodu sa o prevode vlastníckeho práva nemohli dozvedieť v čase, keď k prevodu došlo. V súčasnosti v nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu býva E.. E. s rodinou, ktorému súčasný vlastník (žalovaný) nehnuteľnosť

prenajal. Žalovaný v odvolaní o nariadení neodkladného opatrenia argumentoval inštitútom ochrany dobrej viery nadobúdateľa. V zmysle vyššie uvedených skutočností prvý kupujúci nemohol platne nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, ktoré nadobudol protizákonným konaním prevodcu (R.R.), resp. na základe neplatného právneho úkonu vzhľadom na stále platnú zásadu „Nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet“, a na účinky absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktoré spočívajú v tom, že na právny úkon sa hľadí akoby ani nebol vykonaný. Následne nevlastník (prvý kupujúci) nemohol previesť platne vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovaného, pretože vlastnícke právo nenadobudol „in bona fide“. V tomto prípade išlo o prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Vkladom do katastra nehnuteľností bol daný len modus t. j. spôsob nadobudnutia, ale jasne chýba titul, čiže platne uzavretá zmluva - právny dôvod nadobudnutia. Z toho dôvodu nemôže ani žalovaný uplatniť námietku nadobudnutia vlastníckeho práva v dobrej viere. Zo zásady Nemo plus iuris existujú v právnom poriadku SR výnimky, kedy môže nadobúdateľ nadobudnúť vlastnícke právo k prevádzanej nehnuteľnosti aj napriek tomu, že prevodca nebol jej vlastníkom (nemal právo vlastníctvo previesť) a ide o tieto zákonné prípady: 1/nadobudnutie nehnuteľnosti od nepravého dediča, 2/ nadobudnutie nehnuteľnosti od nevlastníka v rámci konkurzného konania, 3/ nadobudnutie nehnuteľnosti od nevlastníka v rámci exekučného konania, 4/ nadobudnutie nehnuteľnosti od nevlastníka v rámci dobrovoľnej dražby, 5/ nadobudnutia nehnuteľnosti od oprávneného držiteľa podľa zák. č. 293/1992 Zb. V prejednávacom prípade nejde ani o jeden z uvedených prípadov, kedy by bol odôvodnený záver súdu o tom, že žalovaný mohol vlastnícke právo nadobudnúť aj od nevlastníka a že na ochranu jeho dobrej viery môže byť použitá výnimka z platnej zásady rímskeho práva. Z uvedených skutočností vyplýva, že oni sa dôvodne domáhajú ochrany ich porušeného práva vlastníť majetok a to v prejednávacom prípade bezodkladnou úpravou pomerov a rozhodnutie súdu prvej inštancie sp. zn. 1 C/6/2019 zo 6.3.2019 o nariadení neodkladného opatrenia považujú za vecne a právne správne. Navrhujú, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal právo na náhradu trov konania v ich prospech.

5.K vyjadreniu žalobcov žalovaný uviedol (č. I. 84), že sa podrobne oboznámil s vyjadrením žalobcov a je presvedčený o tom, že toto neobsahuje žiadne také tvrdenie, dôkaz (či dôkazný návrh) , pre ktoré by bolo možné považovať ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodný a zároveň nim podané odvolanie, ku ktorému sa vyjadrujú za neopodstatnené. Žiada sa mu zvýrazniť, že ani nariadenie neodkladného opatrenia nemá žiaden pozitívny vplyv na právne a faktické postavenie žalobcov, ktorí nielen že nebývajú v sporných nehnuteľnostiach, ale sa dlhodobo, roky -rokúce zdržiavajú a trvalé bývajú mimo územia SR. Samozrejme to ešte neznamená, že by z uvedeného dôvodu nemohli vlastníť majetok na území SR. Má to však dopad na záver o tom, že predmetné nehnuteľnosti, o ktoré prišli vlastnou naivitou a následnou pasivitou (nezaujímali sa o svoj majetok a činnosť svojho splnomocnenca) z dôvodov mimo jeho osoby. Myslím si, že by aj posúdenie veci malo byť iné, ak by sa jednalo o dom, v ktorom by bývali a pod. Lenže nie je tomu tak. Navyše k veci patrí, že medzičasom (krátko po podaní jeho odvolania) zomrel jediný súrodenec pani žalobkyne ad 1. brat W. P., ktorý žil v obci Jablonov nad Turňou sám v ich spoločnom rodičovskom dome a ktorého jediným dedičom podľa jeho informácií je práve žalobkyňa ad 1. podľa jeho názoru aj táto skutočnosť indikuje úvahu o tom, či by žalobcovia predsa len nemali zväziť podanie žaloby voči svojmu splnomocnencomi. Aj z predmetného vyjadrenia žalobcov vyplýva, že oni mu nič nevytýkajú, netvrdia, že by im bol akokoľvek „ublížil“ a sami uvádzajú, že pochybil ich splnomocnenec a nie on. Za tejto situácie si ale myslí, že svoj problém si majú riešiť s ním, a nie so žalovaným. Síce akceptuje postavenie žalobcov ako dominulitis a tým aj to, že je ich vecou, aký typ žaloby na súde podajú a voči komu túto mienia smerovať, trvá však na tom, že prehliadli jeho obranu prezentovanú v podanom odvolaní (napr. ohľadne domnienky schválenia právneho úkonu) a preto podľa jeho očakávania s takto podanou žalobou nemôžu byť v konaní úspešní. Pochopiteľne je to vec právneho posúdenia zo strany konajúceho súdu, ale považuje za korektné poukázať na túto skutočnosť. Tu by k tomu ešte rád dodal, že je síce vecou žalobcov rozhodnúť o tom, aký typ žaloby podajú, mali by ale pritom zohľadniť okolnosti prípadu a neriskovať, že sa im medzičasom premlčí prípadný nárok na náhradu škody voči tomu, kto podľa názoru žalobcov, celú túto situáciu, všetky tieto komplikácie spôsobil. Jedno je isté: minimálne svoj podiel majú na tom aj samotní žalobcovia aj pre prípad, že by malo byť pravdivé ich tvrdenie, že sa plná noc udelená E.. E. nevzťahovala na prevod vlastníckeho práva a zároveň je isté o to, že on -na rozdiel od žalobcov- za danú situáciu ani len trochu nemôže... Napriek tomu podanú žalobu smerujú voči nemu a každý, kto pochybil, (vrátane ich samých, ako aj ich splnomocnenca), má byť „mimo hry“... Pokiaľ sa žalobcovia vyjadrujú k času, kedy si nechal ich splnomocnenec overiť svoj podpis na kúpnej zmluve, je bez právneho významu, zvlášť vo vzťahu k jeho osobe, či vo vzťahu k nejakej jeho zodpovednosti. Pokiaľ žalobcovia narážajú na tvrdené pochybenie zo strany správneho orgánu, ktorý vo veci konal a rozhodol o povolení vkladu vlastníckeho

práva je potrebné zvýrazniť, že ide o skutočnosť, ktorá ďalej podporuje správnosť jeho názoru o tom, že žalobcovia nepodalí správny typ žaloby. V takom prípade sa totiž mali proti rozhodnutiu katastra odvolať, resp. vec riešiť v rámci správneho súdnictva, eventuálne v medziach z. č. 514/2003 Z. z. Ďalšie pochybnosti o správnosti podanej žaloby vyvoláva tvrdenie žalobcov, že bolo porušené ich ústavné právo vlastníť majetok, pretože on ich toto právo neporušil a keď ho niekto porušil, to mohol byť len na to oprávnený štátny orgán, pričom ochrany tohto svojho práva sa žalobcovia môžu domáhať nie na nemu, ako fyzickej osobe, ale ústavnou sťažnosťou voči tomu, kto ich to právo porušil. Aj z týchto podstatných dôvodov považuje nim podané odvolanie za plne dôvodné a preto navrhol, aby odvolací súd o ňom rozhodol v zmysle jeho petitu.

6. Žalovaný po doručení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, potom ako odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na odstránenie procesnej vady, sa písomne vyjadril (č. l. 96) a má za to, že odvolanie voči uzneseniu označeného súdu hore uvedenej sp. zn. zo 6.3.2019 tak, ako ho vzniesol podaním z 19.3.2019 len na základe skutočností, ktoré vyplývali z citovaného uznesenia, je zjavne dôvodné. Ani zo žaloby (vrátane návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) nevyplývajú žiadne ďalšie také skutočnosti, ktoré by vyvracali dôvodnosť podaného odvolania. Po oboznámení sa s uvedeným materiálom by nad rámec podaného odvolania, či podania z 23.5.2019 snáď dodal toľko, že až žalobcovia argumentujú (aj) § 42b ods.2 OZ, táto právna norma nemá vôbec žiaden dopad na prejednávanú vec. Rád by tu poukázal na skutočnosť, že uvedený paragraf rieši otázku odporovateľnosti právnych úkonov, v danom prípade ale nejde o vec, ktorú by bolo možné riešiť v rámci odporovateľnosti právneho úkonu. Ako to vyplýva z § 42a ods.1 OZ, do kategórie odporovateľných právnych úkonov spadajú právne vzťahy vzniklé medzi veriteľom a dlžníkom, pričom veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkovými právne úkony, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky sú voči nemu právne neúčinné. Je evidentné, že medzi nim a žalobcami nevznikol nikdy žiaden takýto právny vzťah (dlžník - veriteľ). Aj z týchto podstatných dôvodov navrhol, aby odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol v zmysle jeho petitu.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Tento dôvod odvolací súd posudzoval vo vzťahu k jeho I. výroku.

9. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 365 ods.1 písm. b) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť strán sporu v konaní pred súdom využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zák. zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

12. Pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednaní veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú

rozhodovacia činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

13. Procesná vada, ktorá spočívala v nedoručení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nezakladala odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, lebo táto nastala až po vydaní napadnutého uznesenia a teda nemala vplyv na jeho rozhodnutie. Je pravdou, že bola nedoručení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia došlo k porušeniu procesných práv žalovaného, čo ale bolo odstránené súdom prvej inštancie. V čase rozhodovania odvolacieho súdu takáto vada už neexistovala. Ostatné skutočnosti uvedené v odvolaní nedávajú podklad pre záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

15. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

16. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

17. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

18. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia (§ 387 ods. 2) možno doplniť nasledovné:

19. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

20.Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21.Podľa § 325 ods.2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

22.Podľa § 326 ods.1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

23.Podľa § 329 ods.1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

24.Podľa § 329 ods.2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25.Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené musia mať vždy povahu právnych vzťahov a súčasne je nevyhnutné zdôrazniť, že neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery spätne.

26.Je potrebné zdôrazniť, že síce právna úprava síce výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie predbežného opatrenia, avšak § 326 ods.1 dáva zreteľne najavo, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania neodkladného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o neodkladnom opatrení.

27.Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o vydanie neodkladného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu neodkladného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení navrhovateľa na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia (Mazák, J.: Zabezpečovacie prostriedky v civilnom konaní, IuraEdition, Bratislava 1997, s. 134-135).

28.Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí sa dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa, vzhľadom na všetky okolnosti, javí ako nanajvyš pravdepodobná (uznesenie NS SR 6Cdo 171/2010).

29.K tvrdeniu žalovaného, že žalobcovia nijako nepreukázali nebezpečenstvo bezprostredne im hroziacej ujmy a nepreukázali ani potrebu bezodkladne upraviť pomery ani obavu, že prípadná exekúcia by bola ohrozená a neosvedčili danosť svojho práva odvolací súd poukazuje skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia a síce, že nehnuteľnosť zmenila vlastníka v priebehu 4 mesiacov dva krát, pričom žalovaný nehnuteľnosť v súčasnosti prenajíma E. E., ktorý predaj nehnuteľnosti v mene vlastníkov zabezpečil. Z tohto stavu je zrejmé, že dochádza k disponovaniu s nehnuteľnosťou ako jej prevádzaním, tak aj ďalším zaťažovaním, preto existuje naliehavý dôvod na dočasnú úpravu pomerov a to práve spôsobom, ktorý bol nariadený neodkladným opatrením (zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťou alebo akéhokoľvek konania týkajúceho sa predmetnej nehnuteľnosti).

30.Ostatné námietky žalovaného týkajúce sa skutkových okolností a ich právneho posúdenia v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nemôžu byť posudzované, lebo tie budú predmetom dokazovania a rozhodnutia vo veci samej. Z obsahu nariadeného neodkladného opatrenia vyplýva, že nejde o konečné a pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia.

31. Žalobcovia splnili všetky náležitosti potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia, preukázali svoj pomer k veci, potrebu bezodkladne upraviť pomery, pričom nariadeným neodkladným opatrením žalobcovi nevznikne žiadna nenapraviteľná ani neprimeraná ujma.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O trovách tohto konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým bude konanie končiť.

34. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).